

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/42/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010044
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8316010044.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.01.2022, v trestnej veci proti obžalovanej K. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona (v znení účinnom do 31.07.2019), o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/12/2016 zo dňa 10.09.2020, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

u k l a d á:

Obžalovanej

K. F. nar. 22.08.1973, trvale bytom H., okres
O.,

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona účinného do 01.08.2019, § 38 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uznal obžalovanú K. F. vinnou zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 11.06.2015, v čase kedy disponovala kľúčmi od rodinného domu č. XXX, ktorý sa nachádza v obci H., z tohto rodinného domu odcudzila kuchynskú linku, varnú dosku, multifunkčnú rúru, umývačku riadu, nerezový dres, 6 ks interiérových dverí, 10 ks plechových panelových radiátorov, krbovú vložku, ohrievač vody - bojler, domácu vodáreň, pričom tieto veci boli predmetom dobrovoľnej dražby domu č. 141 v obci H. a príslahlých pozemkov k domu, ktorá sa konala dňa 26.05.2015 a predmetné nehnuteľnosti a veci vydražili F. Q. a L. Q., ktorí sa stali vlastníkami dňa 26.05.2015, a tak im spôsobila škodu vo výške 4.392,89 eur.

Za to jej podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona, v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, podľa § 46 Tr. zákona, uložil trest odňatia slobody na 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, zaviazal obžalovanú zaplatiť náhradu škody poškodeným F. Q., nar. XX.XX.XXXX a L. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom H. XXX, okres O., ktorí sú oprávnení spoločne a nerozdielne, vo výške 4.392,89 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku, odkázal poškodených F. Q., nar. XX.XX.XXXX a L. Q., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom H. XXX, okres O., so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré aj dodatočne písomne odôvodnila smerujúc ho proti výroku o vine ako aj o treste. V jeho dôvodoch uviedla, že daný skutok nespáchala a vôbec s tým nemá nič spoločné. Ona je poškodenou a nie strana žalobcu, ju okradli o dom aj s pozemkom, ktorý nebol súčasťou dražby a poškodená je v sume 72.000,- eur. Preto podala žalobu na zastavenie dražby. Dňa 10.09.2020 sudca neakceptoval rozhodnutie krajského súdu, nedoplnil dokazovanie ako mu bolo rozhodnutím uložené a hneď stanovil hlavné pojednávanie. Nebola oboznámená so spisom, neakceptoval návrh na vypočutie svedka danej záležitosti P. Q., ktorý viedol dražbu. Dokonca bol zo strany žalovaných prizvaný svedok, o ktorom ju sudca neinformoval a správal sa na pojednávaní tak, že si robil sám, čo chcel. Neakceptoval jej upozornenie, že v čase prebiehajúceho pojednávania jej právnicki sú mimo Slovenskej republiky, aj napriek tomu pokračoval v pojednávaní. Vyjadrila pochybnosti o zaujatosti prokurátorky, keďže pred pojednávaním mala po celý čas osobne komunikovať so žalovanými na lavičke ešte pred vynesením rozsudku o čom má dôkazy. Týmto požiadala súd o pridelenie iného sudcu, nakoľko P. V. je zaujatý voči jej osobe. Zasahuje do jej súkromia a vypisuje mejli jej priateľovi, manželovi, ktorý je v zahraničí a žiadajú preto trestné stíhanie uvedeného sudcu a chcú na neho podať trestné oznámenie a taktiež budú chcieť od neho odškodnenie vo výške 250.000,- eur. Sudca neakceptoval to, že prešla osobným bankrotom, aj napriek tomu pojednával ďalej. Žalobca chcel finančne odškodnenie za veci, ktoré v dome ostali, všetko to je vymyslené proti nej, lebo dané veci sa už opotrebovali, tak si poškodení mysleli, že nové veci im má kúpiť ona. Žalobca pán Q. a jeho manželka L. Q. ju okradli o dom, ktorí ani nevyplatili hypotéku a do banky dali akurát raz 15.000,- eur a druhýkrát 1.400,- eur, to bolo všetko a nie 38.000,- eur, ako je uvádzané v dražbe. Preto musela vyhlásiť osobný bankrot, inak by sa všetko vyrovnalo, okradli ju o pozemok za domom, ktorého cena je minimálne 15.000,- eur a odškodné bude žiadať 25.000,- eur a ešte sa jej vyhrážali smrťou, zabitím a nadávkami na jej adresu a preto žiada súd o okamžité zatknutie oboch žalovaných, nakoľko vyhrážky pokračujú. Ona je osoba, ktorá je postihnutá a poberá len invalidný dôchodok. Preto požiadala súd o zrušenie daného rozsudku v celom rozsahu na základe toho, že to krajský súd už raz zrušil a daný skutok sa nestal, nakoľko si sami vydražitelia dali vykradnúť dom. Menia stále dátum, kedy mal byť vykradnutý, ktorý už druhýkrát uviedli inak, tak aby im to pasovalo. Aj tak v daný dátum nebola v dome, bola vzdialená od miesta krádeže 187 kilometrov, pracovala a cesta by jej trvala až 3 a pol hodiny, takže to neprichádza vôbec do úvahy, nakoľko nemá auto. Žiada opätovne zrušenie daného rozsudku v plnom rozsahu.

Krajský súd na podklade podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku (v poradí druhého v prejednávanom prípade), ako aj konania mu predchádzajúceho, krajský súd konštatuje, že okresný súd v predmetnej veci po doplnení krajským súdom nariadeného dokazovania, pri opätovnom hodnotení vykonaných dôkazov a zachovaní možnosti pre strany v konaní obsah dokazovania doplniť a vyjadriť sa k nemu - postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu - sp. zn. 1To/38/2017 zo dňa 12.06.2018.

V konaní pred okresným súdom boli teda vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Vzhľadom k tomu, preto súd urobil zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o vine. Svoje skutkové a právne závery okresný súd v napadnutom rozsudku v potrebnom rozsahu presvedčivo odôvodnil, preto sa krajský súd s jeho argumentáciou plne stotožnil a v podrobnostiach naň odkazuje.

Aj preto vzhľadom na uvedené a na skutočnosť, že odvolacie konanie pred krajským súdom je v spojení s konaním pred okresným súdom - konaním tvoriacim jeden celok, keďže predmet konania je totožný - krajský súd nemal dôvod opätovne bližšie rekapitulovať (opakovať) dôkazy a skutočnosti z nich plynúce, na podklade ktorých okresný súd urobil záver o vine obžalovanej.

Krajský súd preto upriamil pozornosť predovšetkým na reakciu proti odvolacím námietkam obžalovanej a pritom zohľadnil len tie, ktoré sú právne relevantné, týkajúce sa podstaty (predmetu) konania, majúce vplyv na posúdenie zákonnosti a dôvodnosti odsúdenia obžalovanej a určeného druhu a výmery trestu.

Krajský súd pri tomto postupe potom zistil existenciu skutočností, ktoré nastali počas prebiehajúceho odvolacieho konania, ktoré sú podstatné pri ukladaní druhu, no najmä výmery trestu, konkrétne zistenie, že v prípade odsúdenia obžalovanej K. F. trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/62/2014 zo dňa 28.10.2014, ktorým bola uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, platí v čase rozhodovania odvolacieho súdu tzv. fikcia neodsúdenia, čiže na odsúdenú sa hľadí, ako keby nebola odsúdená, nakoľko sa má zato, že sa v skúšobnej dobe osvedčila, z uvedeného dôvodu, keďže táto skutočnosť mala vplyv na aplikáciu ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona (ako bude nižšie vysvetlené), krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku na podklade okresným súdom vykonaného dokazovania sám vo veci rozsudkom rozhodol.

Súčasne platí, že podstatná časť odvolacích námietok obžalovanej, ktorými argumentovala, už boli prednesené v priebehu dokazovania v konaní pred okresným súdom, s ktorými sa v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj krajský súd osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňa o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovanej K. F..

Na tomto mieste krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa, ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu, oproti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom o nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivito ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov, bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov produkovaných ako v prospech, tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov a teda, či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú nimi predkladanými dôkazmi, resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť a to do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

V nadväznosti na uvedené krajský súd zistil, že obsah odvolacích námietok obžalovanej nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotí a vykladá vo svoj prospech, nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými, produkovanými v rámci dokazovania.

V tomto prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, obžalovaná (opierajúc sa o spôsob jej obrany) v rámci dokazovania nepredložila nové dôkazy, resp. argumenty, ktoré by zistené skutočnosti z dôkazov zabezpečených v rámci prípravného konania, ktorých obsah sa zákonným spôsobom preniesol do dokazovania na hlavnom pojednávaní), spochybnili, resp. vyvracali, ale práve naopak.

Ako už bolo zdôraznené, okresný súd v logických súvislostiach sumarizoval a hodnotil dôkazy, o ktoré oprel závery o skutkových zisteniach, ktoré sa preniesli do skutkovej vety napadnutého rozsudku.

Bez rozumných pochybností je potom ustálené miesto spáchania skutku, no najmä čas - deň 11.06.2015, keď obžalovaná na neskôr v skutkovej vete opísané veci z domu odcudzila - toto zistenie

je možné oprieť o výpovede svedkov X. K., F. Q. a L. Q., no predovšetkým svedkyne F. C. a D. A. - priamych svedkov konania obžalovanej kladeného za vinu - teda, keď mala s pomocou pracovníkov (minimálne dvoch mužov), ktorí prišli na dodávkovom vozidle vyniesť z domu časť zariadenia tak, ako už bolo ustálené v skutkovej vete rozsudku.

Práve výpovede ostatne menovaných svedkýň F. C. a D. A. sa navzájom dopĺňujú v podstatných skutočnostiach (aj takých detailoch), ako, aké veci videli vynášať z domu, či už mali byť naložené na nákladnom vozidle. Napokon niet pochyb opierajúc sa o produkované dôkazy, že v čase, kedy mali byť veci z domu vynášané, už obžalovaná mala vedomosť nielen o tom, že dom bol v dražbe predaný (mal sa s tým zdôveriť svedkyňi C.), a teda nebola jeho vlastníkom a ani vecí, ktoré mali tvoriť jeho základné zariadenie, ale taktiež aj to, že v tom čase mala preukázateľne ešte stále prístup do domu, keďže vo svojej dispozícii kľúče od domu, ktoré až pri odovzdávaní domu po dražbe dňa 15.06.2015 odovzdala do rúk osoby X. K. zastupujúceho dražobnú spoločnosť L. s.r.o. O. X A., ktorá realizovala dražbu - predaj tohto rodinného domu.

Krajský súd si následne v celom rozsahu osvojil argumentáciu okresného súdu vo vzťahu k ustáleniu hodnoty odcudzených vecí (D.. F. L., autor odborného vyjadrenia k hodnote odcudzených vecí), čo potom zodpovedá aj rozsahu spôsobenej škody poškodeným, no predovšetkým krajský súd považuje za vecne správnu a zákonu zodpovedajúcu argumentáciu okresného súdu, prečo nezahrnul do rozsahu odcudzených vecí aj v obžalobnom návrhu pôvodne zahrnutý altánok.

K odvolacím námietkam obžalovanej krajský súd uvádza, že okresný súd v rámci prebiehajúceho hlavného pojednávania opakovane obžalovanej zdôvodnil, že predmetom dokazovania v posudzovanom prípade nie je a ani nemôže byť jej podanie, v ktorom zo svojho pohľadu namietala dodatočne päť rokov po jej vykonaní zákonnosť vykonania dražby, rovnako tak, že jej osobný bankrot, nemohol nijako ovplyvniť dokazovanie skutočností, či si protiprávne prisvojila veci, ktorých vlastníkom už v tom čase nebola.

Napokon jej prítomnosť na hlavnom pojednávaní bola zabezpečená až na podklade príkazu na zatknutie, kedy dôvodom jej zatknutia bola nemožnosť doručiť písomnosti súdu na ňou určenú adresu a predvolať ju tak na nariadený termín hlavného pojednávania, pri prepustení zo zatknutia na čl. 399 spisu však bola riadne poučená o povinnosti dostaviť sa pred asistentku predsedu senátu, na prevzatie predvolania na nariadený termín hlavného pojednávania, čím mala vytvorené zákonom predpokladané podmienky pre prípravu na hlavné pojednávanie - predvolanie prevzaté dňa 01.07.2020 na hlavné pojednávanie vykonané dňa 10.09.2020, pričom jej bolo predtým aj riadne doručené uznesenie tunajšieho krajského súdu sp. zn. 1To/38/2017 zo dňa 12.06.2018, v ktorom odvolací súd zhrnul skutočnosti, ktoré je potrebné doplniť v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, preto za nedôvodné krajský súd považuje jej námietky obžalovanej, že nemohla byť dostatočne pripravená na hlavné pojednávanie.

Súčasne je potrebné opätovne zvýrazniť, že pri dodržaní jednej zo základných zásad trestného konania voľného hodnotenie dôkazov je vo výsostnej kompetencii súdu, ktoré dôkazy vykoná a v akom rozsahu bude dokazovanie doplnené aj o dôkazy navrhované stranami konania na hlavnom pojednávaní, preto ani obžalovanej námietka, že okresný súd voči nej konal zaujato, lebo ňou navrhnuté dôkazy - vypočut P. Q. nevykonali a naopak dôkazy navrhnuté poškodenými výsluch svedka, vykonané boli, nie je možné považovať za dôvodnú, rovnako tak aj jej námietku, že v čase prebiehajúceho hlavného pojednávania jej „právnicí“ boli v zahraničí, nakoľko podľa § 36 ods. 1 Tr. poriadku za včasnosť zvolenia obhajcu, ako aj za včasnosť podania žiadosti o ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 zodpovedá obvinený; pri zmene obhajcu nie je zvolenie obhajcu alebo ustanovenie obhajcu podľa § 40 ods. 2 dôvodom na zmenu termínu už nariadeného úkonu trestného konania.

Hore opísaným postupom si okresný súd teda splnil povinnosť vykonané dôkazy vyhodnotiť jednotlivo, ako aj vzájomných súvislostiach, v celom ich súhrne (úplne) v súlade s pravidlami stanovenými pri hodnotení dôkazov bez toho, aby hodnotil dôkazy produkované len v neprospech obžalovanej, ako to v rámci odvolania namietala obžalovaná.

Všetky tieto skutočnosti potom vo svojom súhrne podľa názoru krajského súdu tak, ako to správne uzavrel aj okresný súd, vytvárajú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich priamych, ale aj nepriamych dôkazov, ktoré vedú bez rozumných pochybností k dôvodnému záveru o tom, že skutok ktorý sa kládie

obžalovanej za vinu, sa stal, je trestným činom tak, ako bol právne posúdený v napadnutom rozsudku ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.07.2019.

Ako už bolo v úvode naznačené, krajský súd vo vzťahu k výroku o treste, konkrétne jeho druhu a výmery tak, ako ho uložil okresný súd obžalovanej v napadnutom rozsudku, zistil v priebehu odvolacieho konania, že už skôr nastala skutočnosť majúca vplyv na aplikáciu ust. § 49 ods. 2 Tr. zákona, keďže sa obžalovaná K. F. mala skutku v posudzovanom prípade dopustiť v čase plynutia skúšobnej doby určenej na 15 mesiacov podmieneného odsúdenia na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a to trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/62/2014 zo dňa 28.10.2014, ktorým bola uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

V súvislosti krajský súd totižto zistil, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu platí pre hore označené odsúdenie obžalovanej tzv. fikcia neodsúdenia, čiže na odsúdenú sa hľadí, ako keby nebola odsúdená, nakoľko sa má zato, že podľa § 50 ods. 6, 7 Tr. zákona sa v skúšobnej dobe osvedčila, z uvedeného dôvodu, nejde o trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia tak, ako to predpokladá ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, ak síce chronologicky bol trestný čin inak spáchaný v tejto skúšobnej dobe, avšak v dobe rozhodovania o tomto trestnom čine je predchádzajúce odsúdenie zahladené, resp. sa na obžalovaného hľadí pre tento (skorší) trestný čin, akoby nebol odsúdený. (pozri primerane rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/20/2011, publikovaný v ZSP pod č. 17/2019).

Za danej dôkaznej situácie potom krajský súd na podklade dôkazov zhromaždených okresným súdom ustálil sa pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery riadil a prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a a jeho pomery, možnosti jeho nápravy, majúci na zreteli aj účel trestu vyplývajúci z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, súčasne odradí od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Prihliadal tiež aj na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Krajský súd potom po zohľadnení všetkých uvádzaných hľadísk a kritérií určil druh trestu ako trest odňatia slobody, pričom trest uložený vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 osemnásť mesiacov je podľa krajského súdu, trestom zákonným, ktorý zodpovedá plne zásadám ukladania trestov a odráža závažnosť protiprávneho konania obžalovanej, ako aj jej osobu, a preto tento trest je primeraný a zodpovedajúci naplneniu individuálnej ako aj generálnej prevencie pre dosiahnutie účelu trestu.

Ani v postupe okresného súdu, ktorým jednak obžalovanej uložil povinnosť poškodeným uhradiť spôsobenú škodu na odcudzených veciach a jednak poškodených odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces, krajský súd nezistil pochybenie a z toho dôvodu rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.